

El president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, en el discurs d'investidura dels nous consellers, al Palau de la Generalitat, el passat divendres 21 d'abril.

Un electroxoc per al tripartit

La sotragada de la crisi de govern que va desfermar el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, va agafar amb el pas canviat els socis de govern dels socialistes, ERC i ICV. Tot i així, Maragall ha aconseguit reforçar les constants vitals del tripartit... Fins a la propera crisi, és clar.

La psiquiatria fa anys que ha posat la teràpia de xoc en dubte. Però el venir del Govern de Catalunya sembla entestat a moure's sota la reacció de fortes sotragades electritzants. Ara ha estat una remodelació de govern que fa més de mig any que el president de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall ja intentà. Sis consellers n'han sortit, tres del PSC (Antoni Siurana, d'Agricultura, Caterina Mieras, de Cultura, i Josep Maria Rañé, de Treball), dos d'ERC (Joan Carretero, de Governació i Carles Solà, d'Universitats) i un d'ICV (Salvador Milà, de Medi Ambient).

Amb nocturnitat, una filtració periodística de l'entorn immediat del president, va precipitar, al vespre de dimecres, 19

d'abril, els fets. Maragall tirava endavant la remodelació, peti qui peti. A diferència del primer intent del mes d'octubre, ara Maragall ha aconseguit que l'aparell del PSC no s'oposi de nou a la seva iniciativa, encara que només sigui per evitar desgastar més la imatge del president. A més, les enquestes electorals apunten un cert desgast dels socialistes catalans, a diferència d'altres socis de govern, com Esquerra que apunta una lleugera tendència a l'alça. Aquest argument també pot explicar el canvi d'actitud del PSC respecte a la voluntat de Maragall de remodelar el Govern. Tot i això, també va sorprendre els socialistes la decisió del president. Les direccions de les tres formacions del tripartit ja preveien re-

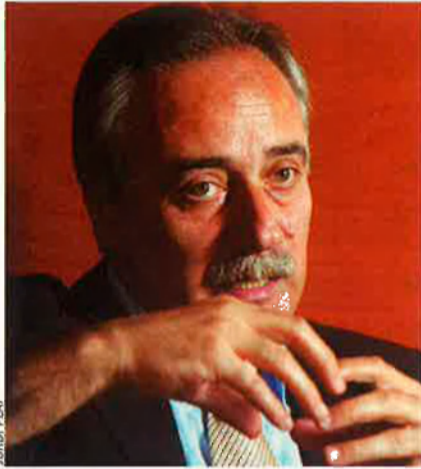
modelar l'executiu, però fins la setmana passada se situaven els canvis per després del 18 de juny, data prevista del referèndum del nou Estatut.

Però Maragall necessitava el cop de força per aturar el desgast de la seva imatge, especialment per l'absència en el procés polític del debat estatutari. Amb aquesta crisi, ha aconseguit reforçar el seu lideratge dins del Govern. El mandatari català també ha aconseguit que els tres consellers del PSC entrants siguin tots propers a ell, alhora que n'ha deixat fora Josep Maria Rañé, proper a l'aparell de la formació. Amb la remodelació, també ha aconseguit enviar un missatge a l'opinió pública, de voluntat de continuïtat del Govern català. Aquest aspecte

ha estat reconegut fins i tot per Esquerra i Iniciativa, totes dues forces molestes per la manera i el moment com Maragall ha conduït la remodelació.

D'altra banda, aquest missatge de voluntat de continuïtat llançat pel president, també serveix per contrarestar les pressions que el PSOE exerceix sobre l'executiu català per avançar les eleccions autonòmiques i facilitar un possible retorn de CiU al Govern de la Generalitat. De fet, de les relacions establertes entre CiU i el PSOE, arran del pacte entre Zapatero i Mas sobre l'Estatut, se'n desprèn la predisposició de la federació a col·laborar estretament amb un executiu espanyol, sempre que sigui des del Govern català, no des de l'oposició. Per tant, la fermesa amb què Maragall defensa el tripartit -d'altra banda, la seva única fórmula de pervivència política- i la necessitat d'esgotar la legislatura debilita la possibilitat d'una aliança entre CiU i PSC, desitjada per amplis sectors del PSOE.

Les ferides de la reforma. Tot i això, la crisi de govern també ha generat unes contrapartides, especialment pel que fa a la relació entre els socis del govern i que poden tancar en fals la crisi. Maragall ha aconseguit liquidar una figura especialment molesta per a ell i el seu entorn, com era la del conseller de Governació sortint, Joan Carretero. Algunes de les declaracions d'aquest conseller havien irritat el president i el PSC, especialment les que criticaven l'Estatut i José Luis Rodríguez Zapatero, per nacionalista espanyol, en una entrevista a *La Vanguardia*. Precisament aquest tarannà és el que ha convertit el ja exconseller en una figura emergent entre les bases de la formació independentista. Esquerra acceptà aquest sacrifici, però com a resposta aconseguia situar Xavier Vendrell, secretari general del conseller primer i home fort de l'aparell d'Esquerra a Governació. Maragall també ha hagut d'acceptar aquest moviment, conscient que no podia convertir en humiliació pública d'Esquerra el cessament de Carretero. De fet, aquest canvi ha estat el que més controvèrsia ha generat i és el que pot comportar problemes en el futur al tripartit. Vendrell serà el conseller responsable d'investigar si, en l'aplicació de la Carta Financera d'ERC, ell mateix, com a secretari de finances del partit, va

El cessament de Joan Carretero ha estat un dels més controvertits de la crisi de govern.

vulnerar alguna llei, mentre exercia el seu anterior càrrec a Presidència. És fàcil pensar, doncs, que l'oposició trobarà en aquesta causa un bon filó. I tot això quan el fiscal en cap del TSJC, José M. Mena, té diligències obertes per esbrinar si hi ha hagut delictes o no en l'enviament de cartes d'ERC als seus càrrecs de confiança, per a demanar-los el compliment de la

carta financera. La direcció d'Esquerra defensa que no hi ha cap perill perquè no s'ha comès cap irregularitat. Però de moment, la pilota, com a mínim ara, està a la fiscalia.

Un altre dels costos polítics l'ha hagut de pagar ICV. La direcció ecosocialista, per primera vegada, ha estat molt crítica amb una decisió del president i considera que el cessament del conseller de Medi Ambient, Salvador Milà, ha estat la torna que ha hagut de posar Iniciativa en la crisi de govern. El conseller de Relacions Institucionals, Joan Saura, ha deixat ben clar que el president no ha donat cap argument polític ni de gestió per justificar el cessament de Milà.

Maragall ha aconseguit remodelar el govern. Ara caldrà veure si finalment l'accidentat tripartit agafa velocitat de creuer o si torna a ensopegar. Potser uns resultats no prou clars en el referendun del 18 de juny, tal com expressava un dirigent ecosocialista, poden ser una provera càrrega contra l'executiu remodelat.

Enric Rimbau

vídeo x jove
VII edició
concurs de
curtmetratges

QUISSO 2006

AQUEST CONCURS CONSISTEIX EN LA REALITZACIÓ D'UN VÍDEO, O SIGUI, VIURE L'EXPERIÈNCIA DE RODAR UN CURTMETRATGE AMB POCS MITJANS.

ELS JOVES, D'ENTRE 14 I 30 ANYS, HAURAN D'INVENTAR UNA PETITA HISTÒRIA DE 15 MINUTS COM A MÀXIM I GRAVAR-LA EN VÍDEO (FORMAT VHS O DVD-R).

PER A MÉS INFORMACIÓ:
ÀGORA, Punt d'Informació Juvenil d'Alella
tel. 93 540 72 45 · e-mail: pij.alella@alella.org

